31988D0376

A TANÁCS HATÁROZATA
(1988. június 24.)
a Közösségek saját forrásainak rendszeréről

(88/376/EGK, Euratom)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 199. és 201. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 171. cikke (1) bekezdésére és 173. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a legutóbb az Egységes Európai Okmánnyal módosított, a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1985. május 7-i 85/257/EGK, Euratom tanácsi határozat ([4]) 1,4 %-os mértékűre emelte minden tagállamban az egységes hozzáadottértékadó (HÉA)-alapját, amelyet korábban 1 %-os mértékűnek állapított meg a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Közösségek saját forrásaival történő felváltásáról szóló, 1970. április 21-i tanácsi határozat ([5]), a továbbiakban: „az 1970. április 21-i határozat";

mivel az 1,4 %-os határértéken belül rendelkezésre álló források már nem elegendőek a Közösség várható kiadásainak fedezésére;

mivel az Egységes Európai Okmány új lehetőségeket nyit a Közösség előtt; mivel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 8a. cikke előírja a belső piac 1992. december 31-ig történő kialakítását;

mivel a Közösségnek stabil és garantált bevételre van szüksége, amely lehetővé teszi számára, hogy stabilizálja a jelenlegi helyzetet és működtesse a közös politikákat; mivel a bevételnek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, 1988. július 1-jén hatályba lépő intézményközti megállapodás által megállapított, az ezek végrehajtásához szükségesnek ítélt költségeken kell alapulnia;

mivel az 1988. február 11-én, 12-én és 13-án Brüsszelben ülésező Európai Tanács bizonyos következtetéseket hozott;

mivel e következtetéseknek megfelelően 1992-re a Közösség legfeljebb 1,2 %-nak megfelelő saját forrásra jogosult a tagállamok adott évi, piaci árakon számított bruttó nemzeti termékeiből, a továbbiakban: „GNP"-ből;

mivel e felső határ betartása szükségessé teszi, hogy az 1988 és 1992 közötti időszakban a Közösség rendelkezésére álló saját források összértéke egyik évben se lépje túl a Közösség adott évi GNP-összegének egy meghatározott százalékát; mivel e százalék megfelel a közösségi kiadások növekedésével kapcsolatos iránymutatásoknak, ahogyan azokat az Európai Tanács a költségvetési fegyelemmel és a költségvetési gazdálkodással kapcsolatos következtetéseiben megállapította és azon, a közösségi GNP 0,03 %-t kitevő biztonsági tartaléknak, amely az előre nem látható kiadások fedezetére szolgál;

([1]) HL C 102., 1988.4.16., 8. o.
([2]) 1988. június 15-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL C 175., 1988.7.4.
([4]) HL L 128., 1985.5.14., 15. o.
([5]) HL L 94., 1970.4.28., 19. o.

mivel kötelezettségvállalási előirányzatként a tagállamok GNP-jének 1,30 %-át kitevő általános felső határt határoznak meg; mivel biztosítani kell a kötelezettségvállalási előirányzatok és a kifizetési előirányzatok rendezett fejlődését;

mivel e felső határokat e határozat módosításáig kell alkalmazni;

mivel a Közösség saját forrásainak összetételét módosítani és növelni kell tekintettel az egyes tagállamok által befizetett forrásoknak az adott tagállam hozzájárulási képességével való szorosabb összehangolására; mivel e célból szükséges a következő:

– az egyes tagállamokban az egységes hozzáadottértékadó-alapjára vonatkozó határérték 1,4 %-os mértékben történő meghatározása, adott esetben korlátozása az adott tagállam GNP-jének 55 %-ára;

– egy kiegészítő, a tagállamok GNP-jén alapuló saját forrás-típus bevezetése a költségvetési bevételek és kiadások kiegyenlítésére; e célból a Tanács egy irányelvet fogad el a bruttó nemzeti termék piaci árakon történő összehangolt összeállításáról;

mivel az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó termékekre kivetett vámoknak a Közösség saját forrásai közé kell tartozniuk;

mivel az Európai Tanács 1984. június 25-i és 26-i, a költségvetési egyensúlyhiányok kiigazítására vonatkozó következtetései e határozat hatályossága során továbbra is alkalmazásban maradnak; mivel a jelenlegi ellentételezési mechanizmust úgy kell átalakítani, hogy figyelembe vegye a HÉA-alap határértékét és a kiegészítő forrás bevezetését, valamint a kiigazítás finanszírozását egy GNP kulcs alapján kell biztosítani; mivel ezen átalakításnak biztosítania kell, hogy az Egyesült Királyság HÉA-ból adódó részesedését kiváltsa a harmadik és negyedik (a HÉA-ból és a GNP-ből adódó) forrás címén befizetett hozzájárulása, valamint azt, hogy ellentételezze az érintett évre vonatkozó kompenzáció kiigazítása az egy adott évben a HÉA-alap határértékének, illetve a változás által nem kompenzált negyedik forrás bevezetésének az Egyesült Királyságra gyakorolt hatását; mivel Portugália és Spanyolország hozzájárulását csökkenteni kell az 1985. évi csatlakozási okmány 187. és 374. cikkének megfelelő kedvezményekkel;

mivel a költségvetési egyensúlyhiányokat úgy kell kiigazítani, hogy az ne érintse a közösségi politikák számára rendelkezésre álló saját forrásokat;

mivel az 1988. február 11-i, 12-i és 13-i európai tanácsi következtetés monetáris tartalék, a továbbiakban: „EMOGA monetáris tartalék”, létrehozását írja elő a közösségi költségvetésben, az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege alatti kiadások ECU/dollár paritásának jelentős és előre nem látható ingadozásai hatásának ellentételezésére; mivel e tartalékra különleges előírásoknak kell vonatkozniuk;

mivel rendelkezéseket kell megállapítani a 85/257/EGK, Euratom határozat által bevezetett rendszerről az e határozatból eredő rendszerre történő áttéréshez;

mivel az 1988. február 11-i, 12-i és 13-i európai tanácsi következtetés előírja, hogy e határozat 1988. január 1-jén lépjen hatályba,

MEGÁLLAPÍTOTTA EZEKET A RENDELKEZÉSEKET ÉS AJÁNLJA A TAGÁLLAMOKNAK AZOK ELFOGADÁSÁT:

1. cikk

A Közösségek a következő cikkeknek megfelelően saját forrásokat fordítanak költségvetésük finanszírozására.

A Közösségek költségvetését, az egyéb bevételektől függetlenül, teljes mértékben a Közösségek saját forrásaiból finanszírozzák.

2. cikk

(1) A Közösségek költségvetésében saját forrásnak számít a következőkből származó bevétel:

a) a Közösségek intézményei által a harmadik országok tekintetében a közös mezőgazdasági politika keretében megállapított vagy megállapítandó lefölözések, támogatások, kiegészítő vagy kompenzációs összegek, kiegészítő összegek vagy tényezők és egyéb vámok, illetve a cukorágazat piacának közös szervezése keretein belül nyújtott hozzájárulások és egyéb vámok;

b) a közös vámtarifa szerinti vámok és egyéb vámok, amelyeket a harmadik országok tekintetében a közösségek intézményei már megállapítottak vagy meg fognak állapítani, illetve az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó termékekre kiszabott vámok;

c) az összes tagállamra érvényes egységes kulcs alkalmazása a HÉA-alapra, amely alapot a közösségi szabályok alapján a tagállamok tekintetében egységes módon állapítanak meg; a megállapításnál e határozat céljaira figyelembe vett alap egyik tagállam esetében sem haladja meg a GNP-jének 55 %-át;

d) a költségvetési eljárás alapján, az összes bevétel figyelembevételével meghatározott kulcs alkalmazása, amely kulcs az összes tagállam GNP-jének összegére vonatkozik, amelyet a közösségi szabályoknak megfelelően, az e határozat 8. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadandó irányelvvel összhangban állapítottak meg.

(2) A Közösségek költségvetésébe befizetett saját forrásnak minősül a bármilyen olyan új díjból származó bevétel, amelyet valamely közös politika keretében az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésnek vagy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően vezettek be, feltéve, hogy betartották az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 201. cikke szerinti eljárást vagy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 173. cikke szerinti eljárást.

(3) A tagállamok beszedési költség címén megtartják az (1) bekezdés a) és b) pontja alapján befizetett összegek 10 %-át.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett egységes kulcs egy, a következők eredményéből álló kulcs:

a) az 1,4 %-os kulcs alkalmazása a tagállamok HÉA-alapjára, és

b) a 4. cikk (2) bekezdésben említett referencia kompenzáció bruttó értékéből történő levonás. A bruttó érték a kompenzáció értéke, amelyet ki kell igazítani, mivel az Egyesült Királyság nem vesz részt saját kompenzációjának finanszírozásában és mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság részét egyharmad résszel csökkentették. A kiszámítása úgy történik, mintha a referencia kompenzáció összegét a tagállamok a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint meghatározott HÉA-alapjuknak megfelelően finanszíroznák. Az 1988-as évre a referencia kompenzáció bruttó értéke 780 millió ECU-vel csökken.

(5) Minden tagállam GNP-jére az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott kulcsot kell alkalmazni.

(6) Amennyiben a pénzügyi év elején a költségvetést még nem fogadták el, az új kulcsok hatálybalépéséig a korábbi egységes HÉA-kulcs és a tagállamok GNP-jére alkalmazandó kulcs marad hatályban, azon rendelkezések sérelme nélkül, amelyeket egy EMOGA monetáris tartaléknak a 8. cikk (2) bekezdésnek megfelelően a költségvetésbe történő felvétele miatt lehet elfogadni.

(7) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérve, amennyiben a kérdéses pénzügyi év január 1-jén az egységes HÉA-alap kulcsának megállapítására vonatkozó szabályokat még nem alkalmazzák minden tagállamban, akkor a Közösségek költségvetéséhez történő olyan, HÉA helyetti pénzügyi hozzájárulást, amelyet valamely tagállam még nem ezen egységes alap szerint alkalmaz, azon arány alapján kell meghatározni, amely a kérdéses tagállam piaci áron számított bruttó nemzeti termékének és a kérdéses évet megelőző ötéves időszak első három évében a tagállamok piaci áron számított bruttó nemzeti termékének összegéből áll. Ezen eltérés hatályát veszti, amint az egységes HÉA-alapot meghatározó szabályokat minden tagállam alkalmazza.

(8) E határozat alkalmazásában bruttó nemzeti termék (GNP): az adott év piaci árakon számított bruttó nemzeti terméke.

3. cikk

(1) A Közösségek számára átengedett saját források összege a befizetési kötelezettségek tekintetében nem haladhatja meg a Közösségek összes GNP-jének 1,20 %-át.

A Közösségek részére átengedett saját források összege az 1988 és 1992 közötti időszak egyik évében sem haladhatja meg a Közösség GNP-jének illető évi összes következő százalékértékét:

– 1988: 1,15,

– 1989: 1,17,

– 1990: 1,18,

– 1991: 1,19,

– 1992: 1,20.

(2) A Közösségek általános költségvetésébe az 1988 és 1992 közötti időszak során betervezett kötelezettségvállalási előirányzatoknak szabályosan kell fejlődniük, amely a Közösség 1992. évi összes GNP-jének 1,30 %-át meg nem haladó összeget eredményez. A kötelezettségvállalási és kifizetési kötelezettségek közötti pontos arányt fenntartják, hogy biztosítsák összeegyeztethetőségüket és az (1) bekezdésben említett felső határ egymást követő évek során való megfigyelését.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett általános felső határt addig kell alkalmazni, amíg e határozatot nem módosítják.

4. cikk

Az Egyesült Királyság korrekcióban részesül a költségvetési egyensúlyhiányok tekintetében. E korrekció egy alapösszegből és egy kiigazításból áll. A kiigazítás az alapösszeget egy referencia kompenzáció szintjére módosítja.

(1) Az alapösszeget a következők szerint állapítják meg:

a) az előző pénzügyi évben a következők között fennálló különbséget a következők szerint kell kiszámítani:

– az Egyesült Királyság százalékos részesedése a 2. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjaiban említett, a pénzügyi év során teljesített fizetések teljes összegében, beleértve az egységes kulcsra a korábbi pénzügyi évekre tekintettel végzett kiigazításokat, és

– az Egyesült Királyság százalékos részesedése az összes felosztott kiadásból;

b) az így kapott különbséget az összes felosztott kiadásra alkalmazni kell;

c) az eredményt 0,66-dal meg kell szorozni.

(2) A referencia kompenzáció a következő a), b) és c) pont alkalmazásából származó korrekció, amelyet korrigáltak a határértéket meghaladó hozzáadottérték-adóra történő áttérés és a 2. cikk (1) bekezdés d) pontjában említett kifizetések Egyesült Királyságra gyakorolt hatásaival.

A következők szerint állapítják meg:

a) az előző pénzügyi évben a következők között fennálló különbséget a következők szerint kell kiszámítani:

– az Egyesült Királyság százalékos részesedése a HÉA-ból származó, az adott pénzügyi év során teljesített kifizetések teljes összegéből, beleértve a korábbi pénzügyi évekre tekintettel végzett, a 2. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett források által finanszírozott összegekre vonatkozó kiigazításokat, amennyiben az egységes HÉA-kulcsot a határértéket meg nem haladó alapra alkalmazták, és

– az Egyesült Királyság százalékos részesedése az összes felosztott kiadásból;

b) az így kapott különbséget az összes felosztott kiadásra alkalmazni kell;

c) az eredményt 0,66-dal meg kell szorozni;

d) az Egyesült Királyság által az (1) bekezdés a) pontjának első francia bekezdése figyelembevételével teljesített befizetéseket le kell vonni a (2) bekezdés a) pontjának első francia bekezdése szerinti befizetésekből;

e) a d) pont szerint számított összeget le kell vonni a c) pont szerint számított összegből.

(3) Az alapösszeget úgy kell módosítani, hogy az megfeleljen a referencia kompenzáció összegének.

5. cikk

(1) A korrekció költségét a következő rendelkezéseknek megfelelően a többi tagállam viseli:

a költség megosztását először, az Egyesült Királyság kivételével, a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett befizetések egyes tagállamokra jutó hányada alapján számolják ki; ezt követően úgy kell kiigazítani, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságra jutó hányad az e számításból eredő összeg kétharmadára csökkenjen.

(2) Az Egyesült Királyság korrekcióban részesül azáltal, hogy levonnak a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásából eredő befizetéseiből. A többi tagállam által viselt költségeket hozzá kell adni azon befizetéseikhez, amelyek a 2. cikk (1) bekezdése c) pontjának (1,4 %-os HÉA-alapig) és a 2. cikk (1) bekezdése d) pontjának összes tagállamra történő alkalmazásából származnak.

(3) A 4. cikk és az e cikk alkalmazásához szükséges számításokat a Bizottság végzi el.

(4) Amennyiben a pénzügyi év kezdetén a költségvetést még nem fogadták el, akkor az Egyesült Királyság részére juttatott korrekció és a többi tagállam által viselt költség az utolsó elfogadott költségvetés szerint alkalmazásban marad.

6. cikk

A 2. cikkben említett bevételt minden, a Közösségek költségvetésében szereplő kiadás finanszírozására való megkülönböztetés nélkül használják fel. Amennyiben azonban a bevétel részben vagy egészben a Közösségek költségvetésében szereplő EMOGA monetáris tartalék fedezetéül szolgál, azt a tagállamok csak akkor hívják le, amikor e tartalék szükségessé válik. Az e tartalékkal kapcsolatos műveletekre vonatkozó rendelkezéseket szükség esetén a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően fogadják el.

Az előző albekezdés nem sérti azon hozzájárulás kezelésére vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 130L. cikke szerint az egyes tagállamok a kiegészítő programokhoz nyújtanak.

7. cikk

A Közösség költségvetésében a pénzügyi év folyamán az összes tényleges kiadást meghaladó közösségi bevételi többletet a következő pénzügyi évre viszik át. Azonban bármilyen, az EMOGA garancia fejezetből a monetáris tartalékba történő átutalás által keletkezett többletet saját forrásnak kell tekinteni.

8. cikk

(1) A Közösségek a 2. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját forrásait a tagállamok a nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján szedik be, amelyeket adott esetben a közösségi követelményekhez módosítanak. A Bizottság rendszeres időközökben megvizsgálja a tagállamok által számára bejelentett hazai rendelkezéseket, eljuttatja a tagállamokhoz azon módosításokat, amelyeket a közösségi szabályoknak való megfeleléshez szükségesnek ítélt, és jelentést nyújt be a költségvetési hatóságnak. A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a 2. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja szerinti forrásokat.

(2) Az elszámolások vizsgálata, valamint jogszerűségük és szabályosságuk ellenőrzésének sérelme nélkül, és mivel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 206a. cikke szerint e vizsgálatok és ellenőrzések célja főleg a HÉA-ból és a GNP-ből

származó saját források alapjának meghatározására szolgáló nemzeti rendszerek és eljárások hatékonyságának és megbízhatóságának vizsgálata, továbbá a Szerződés 209. cikkének c) pontja szerinti, az ellenőrzésre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, a Bizottság javaslatára, az Európai Parlamenttel történt konzultációt követően a Tanács egyhangúlag elfogadja az e határozat alkalmazásához, illetve a 2. és 5. cikkben említett bevételek beszedésének, a Bizottság rendelkezésére bocsátásának és befizetésének ellenőrzéséhez szükséges rendelkezéseket.

9. cikk

A HÉA- vagy GNP-alapú pénzügyi hozzájárulásokból származó saját források fokozatos visszatérítésének mechanizmusa, amelyet a Spanyol Királyságra és a Portugál Köztársaságra az 1985-ös csatlakozási okmány 187. és 374. cikke 1991-ig vezetett be, vonatkozik azon saját forrásokra, amelyek az e határozat 2. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett, a HÉA- és GNP-alapú hozzájárulásokból származnak. E mechanizmust alkalmazzák az e két tagállamnak az e határozat 5. cikke (2) bekezdésnek megfelelő befizetéseire is. Ez utóbbi esetben a visszatérítés kulcsa akkora, amekkorát a korrekció alkalmazandó évében használtak.

10. cikk

1991 végéig a Bizottság jelentést nyújt be a rendszer működéséről, amely tartalmazza az Egyesült Királyság részére juttatott, az e határozat által kialakított, a költségvetési egyensúlyhiány korrigálására vonatkozó támogatás felülvizsgálatát.

11. cikk

(1) A tagállamokat az Európai Közösségek Tanácsának főtitkára értesíti e határozatról; e határozatot az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

A tagállamok késedelem nélkül értesítik az Európai Közösségek Tanácsának főtitkárát az e határozat alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadási eljárásainak befejezéséről.

E határozat a második albekezdésben említett utolsó értesítés beérkezését követő hónap első napján lép hatályba. E határozatot 1988. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) a) A b) és c) pontokra is figyelemmel, 1988. január 1-jén a 85/257/EGK, Euratom határozat hatályát veszti. Az 1970. április 21-i határozatra vagy a 85/257/EGK, Euratom határozatra való bármilyen hivatkozást az e határozatra való hivatkozásként kell értelmezni.

b) Továbbra is a 85/257/EGK, Euratom határozat 3. cikkét kell alkalmazni az 1987-ben és az azt megelőző években a határértéket meg nem haladó, egységes hozzáadottértékadó-alap alkalmazásából származó bevételek kiszámítására és kiigazítására. 1988-ban az Egyesült Királyság javára a korábbi pénzügyi évek tekintetében juttatott levonást az említett határozat 3. cikk (3) bekezdése b) pontjának i., ii. és iii. alpontjaival összhangban kell kiszámítani. Az ezt finanszírozó költségeket az e határozat 5. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell elosztani. A levonás finanszírozási költségeinek felosztását az e határozat 5. cikke (2) bekezdésnek megfelelően számítják ki. Amennyiben a 2. cikk (7) bekezdését kell alkalmazni, az érintett tagállamok esetében a hozzáadottértékadó-befizetések helyébe az e bekezdés szerinti számításokban szereplő pénzügyi hozzájárulások lépnek; e rendszert kell alkalmazni a korábbi évek korrekciói kiigazításának kifizetésére is.

c) A nagy neutronáramú reaktor (HFR) üzemeltetésére vonatkozó 1984-1987-es kiegészítő program befejezésének finanszírozásához szükséges pénzügyi hozzájárulásokra továbbra is a 85/257/EGK, Euratom határozat 4. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben, 1988. június 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. BANGEMANN